

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-07602
Otsuse kuupäev 23.11.2025
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja Optiland Eesti Osühing (10093646)

Tarbija nõue Lepingust taganemine, raha tagastamine.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija nõue. Kaupleja peab tarbijale tagasi maksma 267 eurot.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakoh tule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija kannab prille, ta soovis teada, kas tema nägemine on muutunud, sellel põhjusel läbis ta 25.04.2025 kaupleja optometri juures nägemiskontrolli. Optometri kinnitusel oli tarbijal astigmatism, ta vajab uusi prille. Tarbija sõlmis kaupleja retsepti alusel prillide müügilepingu ja tasus kauplejale 267 eurot. Prillide kasutamisel selgus, et need ei sobi tarbijale. Tarbija läbis 02.05.2025 kaupleja juures teise nägemiskontrolli, selle käigus tuvastati, et tarbija nägemine ei ole varasemaga võrreldes oluliselt muutunud, tarbija ei vajanud uusi prille. Tarbija teatas kauplejale, et soovib müügilepingust taganeda, kaupleja sellega nõus ei olnud. Tarbija läbis 26.07.2025 nägemiskontrolli kolmanda isiku juures, kus tuvastati samuti, et tarbija nägemine ei olnud nii oluliselt muutunud.

Tarbija soovib müügilepingust taganeda ja tagasi saada 267 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastu selgitades, et tarbija soovis osta uusi prille ja seetõttu läbis ta 25.04.2025 kaupleja juures nägemiskontrolli. Tarbija varasemad prillid (2018. aastast) ei olnud tema sõnul hästi kasutatavad, mistõttu optometrist proovis astigmaatilise korrektsiooniga uusi

tugevusi. Tarbija soovis saadud korrektsiooniga tellida kaks paari prille, millest teine kuulus kampaania tõttu tasuta. Hiljem ilmnes, et astigmatilised lisad ei olnud tarbijale mugavad. Tarbija pöördus 02.05.2025 tagasi kontrolli, kus teine optometrist määras lihtsama korrektsiooni (-0.75/-0.75D), mis oli tarbijale paremini talutav. Kaupleja oli valmis klaasid sobilikuma korrektsiooniga asendada, kuid tarbija soovis kogu tehingu tühistamist ja raha täielikku tagastamist (nii klaaside kui raamide eest). Tarbija lepingust taganemine ei ole põhjendatud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon vaatas vaidluse läbi 27.10.2025 toimunud istungil. Pooled pidasid istungil läbirääkimisi ja leidsid, et nad saavad lahendada vaidluse kompromissiga. Pooled siiski kompromissilepingut ei sõlminud, nad esitasid komisjonile seejärel uusi seisukohti ning tõendeid.

Komisjon leidis poolte seletuste ja esitatud tõendite alusel, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Komisjon tuvastas, et pooled sõlmisid tarbijalemüügilepingu. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 217¹ lg 1 kohaselt peab tarbijalemüügi puhul asi vastama lepingutingimustele; lg 2 p 1 kohaselt loetakse asi muu hulgas lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Kohustuse rikkumine on võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine (VÕS § 100). Kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja kohaldada õiguskaitsevahendeid (VÕS § 101 lg 1) ning muuhulgas lepingust taganeda (p 4).

Ostjal on õigus müügilepingust taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist (VÕS § 223 lg 1 p 4) või kui tarbijalemüügi korral põhjustatakse tarbijale olulist ebamugavust (VÕS § 223 lg 1 p 5). Ostja saab müügilepingust taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Tarbijalemüügi korral eeldatakse, et lepingutingimustele mittevastavus on oluline (VÕS § 223 lg 5). Tarbijalemüügi korral peab tarbija esitama kaupleja poolt lepingu rikkumise asjaolud ja tõendid, seejärel lasub kauplejal VÕS § 223 lg 5 kohaselt kohustus tõendada, et lepingutingimustele rikkumine ei olnud oluline. Kaupleja ei ole seda asjaolu tõendanud.

Komisjon kontrollib esmalt kaupleja poolt lepingutingimuse rikkumise esinemist. Tarbija asjaoludel soovis ta sünnituse järgselt kontrollida, kas tema nägemine on muutunud. Kaupleja teostas 25.04.2025 nägemiskontrolli, tuvastas tarbijal astigmatismi, mille alusel teatas tarbijale, et tarbija nägemine on muutunud ja et tarbija vajab uusi prille. Selle soovitusel alusel tarbija otsustas ostma endale uued prillid. Tarbijale ei olnud uued prillid mugavad, nägemine oli udusem, kaupleja teostas 02.05.2025 korduva nägemiskontrolli, milline erines 25.04.2025 tulemustest. Kaupleja tuvastas teisel nägemiskontrollil, et tarbija nägemine ei olnud varasemaga võrreldes oluliselt muutunud, seetõttu võisid tarbijale sobida tarbija poolt kasutatavad prillid. Ka tarbija poolt kolmandalt isikult 26.07.2025 tellitud kolmas nägemiskontroll kinnitas, et tarbija nägemine ei olnud varasemaga võrreldes oluliselt halvenenud. Kaupleja ei eita kahe nägemiskontrolli tulemuste erinevust, kuid ta ole komisjonile selgitanud ega tõendanud tulemuste erinevuse põhjusti.

Komisjon tuvastas, et kaupleja rikkus lepingutingimust, tema 25.04.2025 ja 02.02.2025 tarbijale teostatud nägemiskontrolli tulemused ei olnud identsed. Kaupleja ei tõendanud, et identsuse puudumine tulenes mõnest objektiivsest asjaolust.

Pooled vaidlevad selle üle, et kas tarbija pöördus 25.04.2025 kaupleja poole kindla ostusooviga ja kas kauplejal tekkis lepingutingimuse rikkumisel õigus esmalt täita leping.

Tarbija selgitustel puudus tal 25.04.2025 kaupleja poole pöördumisel kindel uute prillide ostusoov. Tarbija soovis kaupleja poolt teostatava nägemiskontrolliga tuvastada, kas tema nägemine on muutunud ja kas ta vajab seniste prillide asemele uusi prille. Kaupleja väitel oli tarbijal koheselt kindel uute prillide ostusoov. Kaupleja ei ole oma väidet tõendanud, seetõttu lähtub komisjon tarbija tahte tuvastamisel tarbija poolt avaldatust. Komisjon tuvastas, et tarbija tahe oli suunatud prillide müügilepingu sõlmimise vajaduse välja selgitamisele.

Asjaoludega on tõendatud, et tarbija usaldas kaupleja 25.04.2024 nägemiskontrolli tulemusi. Tarbija otsustas prillide müügilepingu sõlmida seetõttu, et kaupleja tuvastas nägemiskontrolli käigus tarbija nägemise muudatused ning astigmatismi. Tarbija sõlmis 25.04.2025 kaupleja retsepti alusel kauplejaga müügilepingu ning tasus 267 eurot.

Hilisemate nägemiskontrollide käigus ilmnes, et tarbija nägemine ei olnud nii oluliselt muutunud, tarbija nägemisele sobisid ka tema olemasolevad prillid. Tarbija teatas ilmnenu asjaolude alusel kauplejale, et kui ta oleks juba 25.04.2025 teadnud, et tema nägemine ei vaja otseselt uue retsepti alusel tehtud uusi prille, ei oleks ta kauplejaga prillide müügilepingut sõlminud. Sellel põhjusel esitas tarbija kauplejale müügilepingust taganemise avalduse.

Kaupleja vastuväite kohaselt ei olnud tarbija lepingust taganemine põhjendatud, kuna esmalt oleks tarbija pidanud esitama õiguskaitsevahendina lepingu täitmise nõude (VÕS § 101 lg 1 p 1). Kaupleja ei eitanud lepingutingimuse rikkumist, ta oli valmis asendama või parandama tarbija prillid ja viima need 02.05.2025 kaupleja retsepti andmetega vastavusse.

Komisjon nõustub kauplejaga, et kui asi ei vasta lepingutingimustele, siis üldjuhul on kauplejal õigus lepingu täitmisena asja parandada või asendada (VÕS § 222 lg 1). Kuid lepingu täitmise nõue ei ole antud juhul kohaldatav.

Komisjon tuvastas asjaolude alusel, et tarbija tahe oli 25.04.2025 suunatud nägemise seisundi tuvastamisele. Tarbija uute prillide ostmise soov tekkis alles pärast kaupleja 25.04.2025 nägemiskontrolli tulemustest teadasaamist. Järelikult on õige tarbija väide, et kui ta oleks 25.04.2025 saanud teada, et tema nägemisele võivad sobida ka senises kasutuses olevad prillid, ei oleks tarbija prillide müügilepingut üldse sõlminud. Seniste prillide sobivusest teadasaamine oleks olnud müügilepingu sõlmimist välistav asjaolu. Tarbija sai sellest asjaolust teada kahjuks alles pärast 25.04.2025 retsepti alusel valmistatud prillide valmistamist ja tarbijale üleandmist.

Komisjon tuvastas, et kaupleja rikkus tarbijale tema nägemise ja prillidega seotud asjaoludest õigeaegse teavitamise kohustust ja see rikkumine oli nii tõsine, et see õigustas tarbija kohest müügilepingust taganemist. Komisjon tuvastas samuti, et kaupleja põhjustas tarbijale olulist ebamugavust. Tarbija müügilepingust taganemine oli VÕS § 223 lg 1 p 4 ja p 5 ning lg 5 kohaselt põhjendatud.

Komisjon rahuldab tarbija nõude. Poolte vahel 25.04.2025 sõlmitud müügileping lõppes taganemise tõttu (VÕS § 188 lg 2). Pooled peavad lepingust taganemisel lepingu alusel saadu vastastikku tagasi andma (VÕS § 189 lg 1). Tarbija on saanud prillid kauplejale tagasi andnud. Kaupleja peab tarbijale tagasi maksma saadud raha 267 eurot.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/